

maattet handle, som den har gjort. Men jeg føler mig paa den anden Side ogsaa overbevist om, at havde Højre haft Regeringen, den Gang Krigens udbrød, den Gang Højres Folk lavede Opløb og gik i Optog til Forsvarsministeren og raabte paa fuld Mobilisering, ja, saa havde vi faaet fuld Mobilisering, og saa var den Finansminister, der havde siddet nu, maaske kommet til at udskrive, ikke 100 Mill. Kr. i nye Skatter, men 500 Millioner i Stedet for.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg tror ikke, det vil passe hverken den højtærede Formand eller den høje Regering eller Folketinget, at jeg her kommer nærmere ind paa, hvad der er fremlagt eller ikke fremlagt i det vestindiske Spørgsmaal. Jeg skal derfor afholde mig derfra, men til det ærede Medlems Bemærkning kun sige dette, at der hører undertiden mere Dristighed til at sige Sandheden end til at lyve, og hvis det ærede Medlem har ment det med sin Bemærkning om, at der hørte Dristighed til at sige, hvad jeg sagde, ja, saa har jeg været dristig, for jeg har simpelt hen sagt, hvad der var Sandhed, og ikke andet.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa disse korte Bemærkninger være afsluttede.

Andreasen: Det ærede Medlem vil altsaa benægte, at den samlede Rigsdag — nu kan man sige det, det kunde man ikke før — har modtaget Meddelelse om, at den danske Gesandt i Washington har indberettet til den danske Regering, at Amerika i givet Tilfælde maaske vilde besætte de dansk vestindiske Øer. Det er Faremomentet. Det benægter det ærede Medlem trods bedre Vidende, saaledes er hans Sandhedskærlighed. (*Fraenkel:* Det kan jeg ikke svare paa her i Salen!).

Finansministeren (Brandes): Da jeg tillod mig at rette en Opfordring til Rigsdagen om at vedtage de fremsatte Lovfor-

slag saa hurtigt som muligt, var det, som jeg allerede sagde i Gaar, af to Hensyn, dels af Hensyn til de handlende, de næringsdrivende, Detaillisterne o. s. v., som ved disse Lovforslag kunde tænkes at blive ramt, hvis de blev ophøjet til Lov, og dels af Hensyn til Staten. Men hvad det første angaar, maa jeg dog sige, ligesom jeg tillod mig at sige i Gaar eller i Forelæggelsestalen, at der var fremkaldt en opskruet Stemning ved de af Indenrigsministeriet nedlagte Forbud. Derved tænkte jeg aldeles ikke paa de Arbejdere, som demonstrerede her i Rigsdagen, Cigararbejdernes Tog her til Rigsdagen og deres Møde her. Jeg gjorde det ikke allerede af den Grund, at jeg ikke havde nogen Anelse om, at der forefaldt noget saadant, den Gang jeg havde Ordet. Først da jeg havde talt og sat mig paa min Plads, kom et Medlem af det konservative Folkeparti hen til mig og oplyste mig om, at der var samlet en Skare Cigararbejdere i Rigsdagsbygningen fra Fredericiagade og havde derfor ikke Begreb om, at der fandt noget saadant Sted. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at jeg altsaa umuligt ved mine Ord kunde tage Hensyn til denne Demonstration. Men det, jeg hentydede til, var, hvad der var fremkommet i Blade og paa Møder. Og det forekommer mig, at det deraf fremgik, at man nærmest betragtede det som en Art national Ulykke, at der i 5 Dage var en Standsning eller delvis Standsning i Salget af Cigarer, og at der blev lukket for Salget af Vin dels hos Vinhandlere og dels paa Restauranter. Men under de Omstændigheder, vi lever under i denne Tid, og seende lidt ud over vort Lands Grænser, er det mig vanskeligt at tænke, at alle vil have det Indtryk, at der virkelig var en national Ulykke i denne Standsning af Salg i 5 Dage. Det forekommer mig, at Stemningen var saa opskruet, at der maatte ske et Tilbageslag, og jeg skulde næsten tro, at efter at Forbudsforanstaltningen efter de 5 Dage var afsluttet, er denne Stemning virkelig ogsaa helt uddød. Jeg tror derfor heller ikke, det kan nytte fra nogen Side at paakalde den igen.

Det blev imidlertid gjort til en Art